

af denne Periode skal tages op til Behandling paany, paa Grundlag af de i Mellemtiden indvundne Erfaringer. Til nærmere Begrundelse af Forslaget skal anføres følgende:

Efter Ministeriets Opfordring har Direktør ved det kgl. Teater Einar Christiansen udarbejdet en Betænkning, der er trykt nedenfor som Bilag, om Forholdet mellem Staten og Teatret. Der er heri anført, hvad der taler imod enten en Ophævelse af det kgl. Teater eller dets Overgang til delvis privat Drift. Det tredje Alternativ, fast aarligt Tilskud uden detaillerede Budget paa Finansloven, er det, hvorpaa Lovforslaget er bygget. Ministeriet er, i Overensstemmelse med, hvad der herom udvikles i Betænkningen, af den Formening, at det vil være ikke mindre i Statskassens end i Teatrets egen Interesse, at dette uforstyrret og under uforandrede Vilkaar kan fortsætte sin Virksomhed i en vis Aarrække, indenfor hvis Grænse det bør antages, at Virkningen af de gunstige og ugunstige Aar ville opveje hinanden, saaledes at Lovgivningsmagten ved dens Slutning med nogenlunde Sikkerhed og Klarhed kan bedømme det hele Resultat og den deraf følgende Status og tage sin Beslutning om, hvorvidt der skal fortsættes uforandret paa samme Maade eller der skal indtræde en Forandring i Forholdet.

Som det fremgaar af Teaterkommissionens Betænkning af Juli 1897 med Bilag, ydede Statskassen fra 1859 til 1878 et fast aarligt Tilskud til Teatret. Paa Finansloven for 1878—79 og paa alle efterfølgende Finanslove har Teatrets detaillerede Budget været optaget, og Statskassen har dækket Teatrets aarlige Underbalance eller modtaget dets aarlige Overskud. Statskassen har dog kun i eet Aar, nemlig i 1879—80, faaet indbetalt et Overskud, og det udgjorde kun 213 Kr. 65 Ø.

Det er neppe tilraadeligt uden videre at vende tilbage til Tilstanden før 1878. Man bør samtidigt saa vidt muligt sikre sig imod, at Teatret stiller Krav til Statskassen ud over det bevilgede Tilskud. En saadan Garanti kan vel ikke absolut naas, men i Lovforslaget har man søgt at komme saa nær dertil som muligt, dels ved at sætte Tilskuddet ret rigeligt, dels ved at lade Overskuddet tilfalde Teatret og dels endelig ved at give Teaterbestyrelsen friere Hænder end hidtil.

I øvrigt er Lovforslaget for en væsentlig Del udarbejdet paa Grundlag af et Lovudkast om det kongelige Teaters Stilling og økonomiske Forhold, som blev fore-

lagt Rigsdagen i 1851, men som ikke blev til Lov.

Til § 1.

Hvad Teatrets Opgave som Statsanstalt er, kan vistnok kun udtrykkes i al Almindelighed. Bestyrelsens Handlefrihed bør ikke indskrænkes ved detaillerede Bestemmelser.

Bestyrelsens Lønning, der foreslaas afholdt af Statskassen uden Ret til Pension, er sat til et Beløb af indtil 12,000 Kr. aarlig. Det maa her erindres, at Bestyrelsen kan bestaa af flere Medlemmer, og at, for saa vidt man maatte ønske en særskilt Censor ansat, dennes Lønning ogsaa maa afholdes af Beløbet til Bestyrelsen.

Til § 2.

Udgifterne vedrørende Teaterbygningen ere foreslaaede afholdte direkte af Statskassen. En saadan Ordning er allerede antydet i Teaterkommissionens Betænkning af 1897, hvori det Side 157 hedder:

„Disse Poster burde rettest udgaa af Teatrets Budget og udredes af Statskassen. Naar dette ikke kan gennemføres, maa de, som i sin Tid indstillet af Kommissionen samt vedtaget paa Finansloven for 1895—96 og senere, udskilles fra den øvrige Del af Budgettet og opføres som særskilte Poster, fordi de vedrøre Udgifter, som Teatret ikke er Herre over, og som ikke staa i Forbindelse med den egentlige Teaterdrift. Denne Udskillelse bevirker derhos, at Resultatet af Driften fremtræder tydeligere end forhen, da de vare opførte under de samlede Driftsudgifter.“

De her omhandlede Udgifter vedrørende Teaterbygningen andrage for Tiden ca. 42,500 Kr. aarlig.

Ligesom i Lovforslaget af 1851 foreslaas der her, at det aarlige Tilskud til Teatrets Drift fastsættes for 5 Aar ad Gangen. Dette vil bevirke en for Teatrets Virksomhed højst ønskelig Ro. Den aarlig tilbagevendende Forhandling af Lovgivningsmagten om Teatrets Forhold til Staten medfører en Usikkerhed paa alle Omraader, der virker uheldigt baade i kunstnerisk og økonomisk Henseende.

Teatrets Regnskabsaar foreslaas om- lagt fra Finansaar til Teateraar. Dette, der regnes fra 1ste Juli til 30te Juni, var Regnskabsaar for Teatret fra 1859—1880. Det er mindre hensigtsmæssigt, at Regnskabsaaret afsluttes i Sæsonens Løb, medens Teatrets Virksomhed efter dennes hele Natur forøvrigt maa afsluttes efter Sæso-